

«Φίλες και φίλοι,

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Σας φέρνω μήνυμα ελπίδας, από
όλη την Ελλάδα.

Μια διαδικασία που ξεκίνησε, ως
διαδικασία ανάδειξης νέου
προέδρου του ΠΑΣΟΚ, για το τρίτο
κόμμα δηλαδή, μέχρι να βγει το
καλοκαίρι είχε αναβαθμιστεί σε
διαδικασία ανάδειξης αρχηγού της
Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και, υπό προϋποθέσεις, μελλοντικού
Πρωθυπουργού της χώρας.

Αργά αλλά σταθερά, στο μυαλό του κόσμου γεννιούνται ελπίδες ότι αυτό που αλλάζει στο ΠΑΣΟΚ, μπορεί κάτι να αλλάξει στην πολιτική ζωή του τόπου.

Σε δύο μόλις μήνες, διανύσαμε από το «τι κάνετε, εκεί στο ΠΑΣΟΚ;», στο «κάντε κάτι, εκεί στο ΠΑΣΟΚ», στο «κοιτάξτε τι θα κάνετε, εκεί στο ΠΑΣΟΚ!»

Λίγες λέξεις δείχνουν την τεράστια πορεία που έχει κάνει αυτή η διαδικασία, από την απαξίωση στην ελπίδα, σε ελάχιστο χρόνο.

Είναι εφικτό το σενάριο της εξουσίας; Ναι.

Το έχουμε ξανακάνει. Άνοιξη 2008. Το ΠΑΣΟΚ στις δημοσκοπήσεις χαμηλά, πολύ χαμηλά, 14%.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με φρέσκο αρχηγό, πολύ κοντά.

18 μήνες μετά. Πήραμε τις εκλογές, απέναντι στη Νέα Δημοκρατία με τη μεγαλύτερη διαφορά από το 1981.

«Άλλες εποχές τότε», θα μου πείτε. Ναι. Σήμερα, είναι πιο εύκολα τα πράγματα.

Τότε, κάθε ψηφοφόρο έπρεπε να τον «κλέψουμε» από τη Νέα Δημοκρατία και τον ανερχόμενο ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα, τριάμισι εκατομμύρια Ελληνίδες και Έλληνες δεν πάνε στην κάλπη.

Σήμερα, τον ψηφοφόρο δεν πρέπει να τον κλέψουμε.

Πρέπει να τον σηκώσουμε. Από τον καναπέ που κάθισε, πριν μερικά χρόνια, περιμένοντας την Αναγέννηση. Περιμένοντας το ΠΑΣΟΚ που αγάπησε. Διότι, για κάθε

ΠΑΣΟΚο που πάει στην κάλπη, τρεις μένουν στο σπίτι.

Δεν πάνε σε άλλα κόμματα. Όχι αυτοί που σας λέω. Ή πήγαν και έφυγαν απογοητευμένοι.

Μένουν σπίτι τους και περιμένουν να δούνε αν θα τους δώσουμε μια νότα σιγουριάς. Μια σπιθαμή ελπίδας.

Γι' αυτό, σας λέω. Τώρα, είναι η ώρα! Τώρα, είναι η ώρα για την Αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ. Δεν θα μας συγχωρεθεί, αν δεν

ανταποκριθούμε στην απαίτηση της κοινωνίας.

Η ελπίδα της αλλαγής, την ώρα που άλλοι δίπλα μας καταρρέουν, φουσκώνει τα πανιά μας.

Ανθρώπινο είναι, λογικό είναι, όμορφο είναι, αυτή η ελπίδα να γεμίζει και εμάς χαρά και ικανοποίηση.

Για την όποια προοπτική μιας νέας, έστω αναπάντεχης, νίκης του ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εθνικές εκλογές.

**Προσέξτε, όμως. Αυτή η προοπτική
εξουσίας για εμάς, δεν έρχεται
χωρίς προϋποθέσεις για εμάς.
Απαιτεί αλλαγή λειτουργίας,
νοοτροπίας, ηγεσίας.**

Διότι αυτή η ελπίδα, που αρχίζει,
δειλά δειλά, να αναπτύσσεται σε
όλη την Ελλάδα, όσο πιο δυνατά
εκφράζεται, τόσο περισσότερους
κινδύνους κρύβει.

Την έχω ξαναζήσει. Πίσω από αυτήν
την ελπίδα κρύβεται βαθιά
απόγνωση, που ώρα με την ώρα
θεριεύει.

Ήτσι τίποτα δεν θα αλλάξει, πια, σε αυτήν τη χώρα. Ήτσι είμαστε καταδικασμένοι σε αυτή την πραγματικότητα που ζούμε.

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, σε κάθε γεωγραφική περιοχή, σε κάθε κοινωνική ομάδα, σε όλες τις γενιές, η διάγνωση αυτή ποτίζει την κοινωνία.

Και περιμένει να δει από εμάς, ότι έχουμε άλλο δρόμο να προτείνουμε.

Για την αισχροκέρδεια. Για την ερήμωση της υπαίθρου.

Για την Κάσο. Για τα σχολεία που κλείνουν. Για το ΕΣΥ, που αποσαθρώνεται.

Για την εγκατάλειψη του αγρότη και του μικρομεσαίου. Για τη στοχοποίηση του εμπόρου και του ελεύθερου επαγγελματία. Για τη φτωχοποίηση εκείνων

που ξεκινούν την επαγγελματική ζωή τους, αλλά και την απαξίωση εκείνων που αναζητούν να χαρούν, δημιουργικά, τα χρόνια που τους έμειναν.

Η κοινωνία περιμένει με αγωνία, κάποιο κόμμα, να δείξει ότι δεν είναι μονόδρομος η πολιτική της Κυβέρνησης.

Και όποια ή όποιος παίρνει αυτήν την πραγματικότητα ελαφρά τη καρδία, μάλλον δεν έχει ιδέα, ποιον ρόλο διεκδικεί και σε ποια ζητήματα καλούμαστε να απαντήσουμε.

Για αυτό, εκτός από χαρά και ικανοποίηση, η εξελικτική διαδικασία των εκλογών μας, οφείλει να μάς γεμίζει με αίσθημα ευθύνης. **Τεράστιας ευθύνης.**

Διότι, ακόμη και αν όλα πάνε καλά, το ΠΑΣΟΚ θα κληρονομήσει τη χώρα σε κατάσταση κρίσης και αποσύνθεσης.

Δεν μιλάω μόνο για την κατάσταση της οικονομίας. Μιλάω, πρωτίστως, για την κατάσταση της κοινωνίας.

Οι τεράστιες ανισότητες σε εισόδημα, σε περιουσία και σε πρόσβαση στην εξουσία, δημιουργούν απίστευτες συνθήκες κοινωνικής έντασης.

Δεν χρειάζεται να είσαι ψυχολόγος, για να καταλάβεις τι σημαίνει η

έξαρση της ενδοοικογενειακής βίας
ή η βία των νέων.

Δεν χρειάζεται να είσαι
κοινωνιολόγος, για να καταλάβεις τι
σημαίνει να ερημώνει η Περιφέρεια.

Και δεν χρειάζεται να είσαι
διεθνολόγος, για να καταλάβεις τι
σημαίνει να κλείνουν σχολεία στον
βόρειο Έβρο.

Ούτε χρειάζεται να είσαι
οικονομολόγος, για να καταλάβεις
ότι, αυτή η Κυβέρνηση, έχει αρχίσει
να πατάει φρένο στα επιδόματα,
αλλά όχι στις απευθείας αναθέσεις.

Καλό είναι όμως, να ξέρεις βασικά οικονομικά για να καταλάβεις όλους εκείνους τους λόγους, για τους οποίους, αυτή η κατάσταση είναι βαθύτατα εκρηκτική.

Γιατί, οι επίμονες ανισότητες οδηγούν σε κοινωνικές και οικονομικές συγκρούσεις και ανατροπές.

Συχνά βίαιες. Πάντα επικίνδυνες, για την εθνική μας υπόσταση, ομοψυχία και ανεξαρτησία.

Σε μια τέτοια κατάσταση, βρέθηκε η Ελλάδα το 2009. Και εμείς, τη ζήσαμε στο πετσί μας.

Σενάριο, λοιπόν, όχι επιστημονικής φαντασίας:

Βρισκόμαστε στο 2027, το ΠΑΣΟΚ έχει κερδίσει τις εκλογές, η αισχροκέρδεια έχει οδηγήσει σε φτωχοποίηση των μεσαίων στρωμάτων και τους ευάλωτους σε απόγνωση, το Εθνικό Σύστημα Υγείας έχει καταρρεύσει, οι κεφαλαιούχοι είναι ήδη με το ένα πόδι εκτός Ελλάδας και σε μια

πενταετία θα αρχίσει η χώρα να πληρώνει βαριά τοκοχρεολύσια.

Εθνικό συναίσθημα; Ο φόβος.
Ατομικό συναίσθημα; Η μοναξιά. Η αίσθηση ότι ο καθένας παλεύει μόνος του. Και εσύ, είσαι αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Τι κάνεις;

**Για να κερδίσω την εμπιστοσύνη
κάθε Ελληνίδας και κάθε
Έλληνα, εκείνη την ώρα οφείλω να
προσφέρω στην πατρίδα μας, τρία
πράγματα: Σχέδιο, Διάθεση
σύνθεσης δυνάμεων, Ενότητα
δηλαδή και Εμπειρία
διακυβέρνησης.**

Σχέδιο. Ενότητα. Εμπειρία.

Σχέδιο γρήγορων κινήσεων και ριζικών μεταρρυθμίσεων.

Με όραμα για τη χώρα, διακριτό και κατανοητό σε όλη την κοινωνία.

Με θέσεις που απορρέουν από το όραμα και αφορούν όλους τους μεγάλους τομείς πολιτικής.

Προτάσεις που κάνουν πράξη, τις θέσεις και το όραμά μας.

Πρώτες κινήσεις που θα εδραιώσουν άμεσα και σε όλη την

κοινωνία τις πολιτικές μας
προτεραιότητες.

Το λέω μόνο εγώ; Όχι μόνο.

Όλες οι σημαντικές εκθέσεις για το
μέλλον της Ευρώπης, Έκθεση Letta,
Έκθεση Draghi, Έκθεση
Ινστιτούτου Bruegel, λένε ότι η ώρα
των μεταρρυθμίσεων για την
Ευρώπη ήταν... χθες.

Και ό,τι ισχύει για την Ευρώπη μία
φορά, ισχύει για την Ελλάδα δέκα.

Όλοι το αντιλαμβάνονται, εκτός από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ήδη, τώρα που μιλάμε, όλα τα σημαντικά επενδυτικά προγράμματα στον δυτικό κόσμο, από το Build Back Better του Joe Biden και της Kamala Harris μέχρι το Partnership for Prosperity του Kier Starmer, λένε ότι το κλειδί δεν είναι σε ένα Κεντρικό Κράτος που αποφασίζει για τα πάντα.

Αλλά σε μία νέα εταιρική σχέση, μεταξύ δημόσιων θεσμών, επιχειρήσεων, εργασιακών

σωματίων και ευρύτερα κοινωνικών
εταίρων, που στοχοθετεί και
υλοποιεί.

Και εμείς, εδώ, σπαταλάμε ίσως τον
πιο κρίσιμο εθνικό πόρο, τον χρόνο,
με την εξουσία όλο και περισσότερο
συγκεντρωμένη στα χέρια του
Μεγάρου Μαξίμου.

**Εκτός από σχέδιο, όμως, η Ελλάδα
θα χρειαστεί ενότητα, σύνθεση
δυνάμεων, ώστε, όλοι να νιώσουμε
μέρος ενός σχεδίου που μας αφορά**

και να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος
κοινωνικού διχασμού.

Μία συναίνεση, που θα ξεκινά από τη συνειδητοποίηση ότι υπάρχουν προβλήματα που μας ξεπερνούν όλους.

Ξεπερνούν κάθε πολιτικό κόμμα, μόνο του. Ξεπερνούν τον εκλογικό κύκλο.

Από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, μέχρι την αναγέννηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Προβλήματα που απαιτούν, αυτό που ονομάζω, τα τρία «Σίγμα» της επιτυχίας: **Συνεργασία** ευρύτερων

δυνάμεων. **Συνέχεια** των πολιτικών επιλογών και αποφάσεων.

Και **Συστήματα**. Θεσμούς που θα διασφαλίζουν ότι οτιδήποτε φτιάχεται, λειτουργεί, και ό,τι δεν λειτουργεί, διορθώνεται.

Αυτό, θα κάνω. Γιατί αυτό, πιστεύω. Και αυτό έκανα ως Υπουργός. Για παράδειγμα, στον Τουρισμό. Και τα αποτελέσματα μιλούν από μόνα τους.

Αυτή η σύνθεση δυνάμεων, θα διασφαλίσει εθνική ενότητα, που θα σφυρηλατηθεί από την απόφασή

μου να βάλουμε κάθε Έλληνα και
Ελληνίδα,

κάθε τοπική κοινωνία, στο παιχνίδι
της ευημερίας και της ανάπτυξης.

Να κάνουμε κάθε φορέα
εκπροσώπησης, την Τοπική
Αυτοδιοίκηση,

τα Τοπικά Επιμελητήρια, τους
Συνεταιρισμούς, τους
Συνδικαλιστικούς Φορείς, τα τοπικά
Πανεπιστήμια σύγχρονους φορείς
πραγματικής εξουσίας

με διαφάνεια και λογοδοσία.

Τέλος, εκτός από σχέδιο και ενότητα, η Ελλάδα θα χρειαστεί εμπειρία στο τιμόνι της χώρας.

Σίγουρες και γρήγορες κινήσεις, όχι πειραματισμούς, με επίγνωση της κοινωνικής πραγματικότητας αλλά και των διεθνών εξελίξεων.

Ηγεσία, με ταχύτητα στις αντιδράσεις για την ανταπόκριση του κράτους, στις ανάγκες της κοινωνίας και στις απαιτήσεις της οικονομίας.

Ηγεσία, που θα μπορεί να ενώνει.
Να εμπνεύσει και να ενθαρρύνει

συναινέσεις. Να κινητοποιήσει τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου.

Γιατί, ξέρει να το κάνει. Επειδή, το έχει κάνει. Το λέω, διότι, το έχω κάνει.

Και, εδώ, ερχόμαστε στην ουσία που μας αφορά όλους.

Αυτά που θα χρειαστεί η Ελλάδα το 2027, από μια νέα Κυβέρνηση, αυτά ακριβώς, χρειάζεται το ΠΑΣΟΚ σήμερα: Σχέδιο, ενότητα, και εμπειρία.

Σχέδιο πολιτικό, που να πείθει την ελληνική οικογένεια, επειδή απαντάει καθαρά στο πού πρέπει να πάει η χώρα και τι μεταρρυθμίσεις πρέπει να κάνουμε.

Αλλά και σχέδιο οργανωτικό, συγκεκριμένο, για να είμαστε έτοιμοι να νικήσουμε τη συντήρηση, όταν έρθει η ώρα της κάλπης.

Και εμείς στο ΠΑΣΟΚ θα χρειαστούμε ενότητα. Ενότητα εσωτερική.

Να αποκτήσουμε την αίσθηση ότι όλοι ανήκουμε σε μία ομάδα, ενιαία,

αδιάσπαστη, όπου ο καθένας έχει αξία, και αυτή η αξία αναγνωρίζεται.

Αλλά και ενότητα με την κοινωνία, με την κινητοποίηση και αξιοποίηση στην πρώτη γραμμή, κάθε στελέχους μας, που έχει ηθικό και πολιτικό εκτόπισμα σε κάθε τοπική κοινωνία, σε κάθε κλάδο.

Και τέλος, και εμείς στο ΠΑΣΟΚ, **χρειαζόμαστε ηγεσία με εμπειρία.**

Ηγεσία, που να ξέρει να ενώνει. Όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στην πράξη.

Ηγεσία, που να θέλει να αξιοποιήσει
κάθε στέλεχος. Όχι μόνο στα λόγια,
αλλά και στην πράξη.

Αλλά και ηγεσία που να ξέρει τι
πρέπει να γίνει, ποια συγκεκριμένα
βήματα πρέπει να κάνουμε, για να
οδηγήσουμε το ΠΑΣΟΚ, ξανά στη
νίκη.

Το ΠΑΣΟΚ μεγαλούργησε,
σύντροφοι και συντρόφισσες,
επειδή κατάφερε να ταυτίσει τη
μοίρα του με τη μοίρα της χώρας.

Επειδή διάβασε, τόσο καλά, το DNA
του Έλληνα και της Ελληνίδας,

κατάλαβε τόσο καλά τις ανάγκες μας, ώστε η πολιτική του πρόταση έγινε το σημείο αναφοράς της πολιτικής ζωής του τόπου.

Και έπεισε ότι έχει τη θέληση, το πάθος και την ηγετική ομάδα, για να τα κάνει πράξη.

Σήμερα οι πολιτικοί πλανήτες γύρω μας ευθυγραμμίζονται και πάλι, και διαμορφώνονται οι συνθήκες για μία νέα, ιστορική ευκαιρία για το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Ευκαιρία να ενώσουμε το μέλλον
της χώρας, με το μέλλον του
Κινήματός μας.

Δεν δικαιούμαστε να χάσουμε και
αυτήν την ευκαιρία.

Σήμερα, αυτό που χρειάζεται η
χώρα ταυτίζεται με αυτό που
χρειάζεται να κάνουμε, στο ίδιο μας
το Κίνημα.

**Σχέδιο. Ενότητα. Εμπειρία για την
Ελλάδα.**

**Σχέδιο. Ενότητα. Εμπειρία και για το
ΠΑΣΟΚ.**

Αυτοί, ακριβώς είναι οι 3 λόγοι για τους οποίους εξαρχής είχα την τιμή να ζητήσω την ψήφο και την εμπιστοσύνη των μελών και φίλων μας,

για να ηγηθώ του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος!

Και δεν έμεινα στα λόγια. Δεν μένω, ποτέ, στα λόγια.

Ζητώ την ευθύνη να ηγηθώ του ΠΑΣΟΚ, με συγκεκριμένο πολιτικό σχέδιο για την Ελλάδα.

Έχω παρουσιάσει, εδώ και χρόνια, το πολιτικό μου σχέδιο με τίτλο «Αναγέννηση». Δεν το έγραψε άλλος. Δεν γράφτηκε, στο πόδι, το καλοκαίρι.

Είναι ένα πολιτικό σχέδιο, που επικαιροποιώ συνεχώς. Εδώ και επτά χρόνια.

Πολιτικό σχέδιο, που εδράζεται πάνω στις αρχές και τις αξίες του ΠΑΣΟΚ.

Πολιτικό σχέδιο, που δεν έρχεται απλά να διαχειριστεί το διοικητικό

και παραγωγικό μοντέλο της χώρας,
έρχεται να τα αλλάξει συθέμελα.

Έρχεται, να αλλάξει παράδειγμα.
Έρχεται, να επιφέρει σαρωτικές
αλλά και πολύ συγκροτημένες
αλλαγές.

Πολιτικό σχέδιο, το οποίο
εξειδίκευσα ακόμη περισσότερο
πριν λίγες μέρες στη Θεσσαλονίκη,
μιλώντας για τη «Μεγάλη
Μεταβίβαση» εξουσιών, πόρων,
ευθύνης και λογοδοσίας, που
χρειάζεται η χώρα για να διοικηθεί
σωστά, να παράξει βιώσιμα, και να

μοιράσει δίκαια τον παραγόμενο πλούτο.

Εξουσία που λογοδοτεί και δεν μένει ανέλεγκτη.

Γιατί, ή θα τελειώσουμε με το υπερσυγκεντρωτικό κράτος, ή το υπερσυγκεντρωτικό κράτος θα μας οδηγήσει ξανά σε χρεοκοπία. Τόσο απλά.

Η Αναγέννηση, είναι ένα σχέδιο Πολιτικό, Ανθρωποκεντρικό, Πατριωτικό, Σοσιαλιστικό.

Όπως ταιριάζει, στο ΠΑΣΟΚ που ξέρουμε. Αλλά και στο ΠΑΣΟΚ του μέλλοντός μας.

Πολιτικό σχέδιο, που δείχνει την κατεύθυνση. Δείχνει σε κάθε πολίτη, καθαρά, πού θέλουμε να πάμε. Τι πρέπει να περιμένει από εμάς. Και γιατί η δική μας πρόταση διαφέρει ριζικά από αυτά που πρεσβεύει η Νέα Δημοκρατία.

Πολιτικό σχέδιο που κάνει το ΠΑΣΟΚ και πάλι διακριτό, στο οποίο μπορούν να έρθουν και να κουμπώσουν όλες οι επιμέρους προτάσεις του ΠΑΣΟΚ, που

υπάρχουν αλλά δεν ακούγονται, διότι, δεν εξυπηρετούν ένα όραμα που αναδεικνύει τις θεμελιακές μας διαφορές από τα διπλανά μας κόμματα.

Δεν παρουσίασα, όμως, μόνο το πολιτικό μου σχέδιο στη Θεσσαλονίκη. Παρουσίασα την 3η του Σεπτέμβρη και συγκεκριμένο σχέδιο με οδικό χάρτη για την οργανωτική, προγραμματική και εκλογική ετοιμότητα του ΠΑΣΟΚ.

Όλη η οργάνωσή μας, σε κάθε γωνιά της χώρας, έτοιμη για εκλογές σε 9 μήνες.

Το κυβερνητικό μας πρόγραμμα,
εξειδικευμένο ανά Περιφέρεια και
κλάδο, έτοιμο σε ένα χρόνο.

Αμέσως μετά, τα 5 πρώτα
Νομοσχέδια της Αναγέννησης.

Και συγκεκριμένους κανόνες
λειτουργίας για ένα ΠΑΣΟΚ αρχών
και αξιών. Ένα ΠΑΣΟΚ των πολιτών,
και όχι των παρεών. Ένα ΠΑΣΟΚ
ενεργό κίνημα, όχι λέσχη
αναμνήσεων.

**Ο δεύτερος λόγος, που ζητώ την
ευθύνη να ηγηθώ του
ΠΑΣΟΚ, είναι γιατί μπορώ να
υπηρετήσω την ενότητα. Αυτό κάνω**

όλη μου την πολιτική ζωή, μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Από την πρώτη μέρα.

Έχω συγκρουστεί, ναι, αλλά πάντα πολιτικά. Ποτέ προσωπικά.

Γιατί πιστεύω στη δημιουργία που κρύβεται σε μία πολιτική σύγκρουση. Όχι, στα αδιέξοδα των προσωπικών διαφορών.

Ακόμη περισσότερο, πιστεύω στη σύνθεση. Πιστεύω στη δύναμη της ομαδικής δουλειάς.

Δεν πιστεύω σε κόμματα, όπου, ένας Πρόεδρος έρχεται με τους

«δικούς του» και βάζει τους άλλους στον πάγο.

Πιστεύω σε κόμματα που διοικούνται από δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα, που βάζουν καθαρούς στόχους και όλοι λειτουργούν ως μία ομάδα, συνθέτοντας συνέχεια στοιχεία από όλες τις τάσεις.

Για αυτό, δεν έχω κομματική παρέα. Δεν έχω «δικούς μου». Δεν χρειάζομαι τη δική μου ομάδα για να προεδρεύσω! Δεν έχω μάθει έτσι. Έχω μάθει να φτιάχνω ομάδες. Αξιοποιώντας όποια και όποιον

**θέλει να προσφέρει. Συνθέτοντας
δυνάμεις και προσφέροντας
προοπτική.**

Όπου κι αν βρέθηκα.

**Αυτό, έκανα πάντα. Αυτό, θα κάνω
και ως Πρόεδρος, αν εκλεγώ.**

Τα παραπάνω μπορώ να τα εγγυηθώ,
για έναν λόγο:

**Διότι, δεν με κρατάει κανένας. Δεν
έχω καμία εσωκομματική δουλεία.
Πρώτη και μόνη μου προτεραιότητα,
το ΠΑΣΟΚ και το μέλλον της
Πατρίδας.**

Όσο σημαντική όμως είναι η ενότητα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, άλλο τόσο είναι η ενότητά μας, η πρόσδεσή μας, ξανά, με την κοινωνία.

Για αυτό και έχω πει ότι το πρώτο μου τηλεφώνημα, αν εκλεγώ, θα είναι σε όλους εκείνους τους αιρετούς που συνδέονται με τις κοινωνικές ομάδες

που πάντα συνδεόταν το ΠΑΣΟΚ: αγρότες, εργαζόμενους και εργάτες, εμπόρους, βιοτέχνες και ελεύθερους επαγγελματίες. ιδιωτικούς και δημόσιους

υπάλληλους, φοιτητές και
συνταξιούχους.

Το πρώτο μου τηλέφωνο, θα είναι
σε όλα εκείνα τα στελέχη μας που
πάνε καλύτερα από το ΠΑΣΟΚ. Που,
σήμερα, είναι πιο συνδεδεμένοι

με την κοινωνία από ό,τι είναι το
κόμμα στον δικό τους χώρο.

Είτε με στηρίζουν σε αυτή τη μάχη,
είτε όχι.

Κάθε αιρετός που δηλώνει ΠΑΣΟΚ,
νυν και πρώην. Κάθε πρώην
Βουλευτής.

Κάθε στέλεχος μας στην
Αυτοδιοίκηση. Δήμαρχος ή
Δημοτικός Σύμβουλος.

Κάθε στέλεχος μας στα
Επιμελητήρια, στα τοπικά
Πανεπιστήμια, στους
Συνεταιρισμούς, στα Συνδικαλιστικά
Όργανα και τα Εργατικά Κέντρα, σε
κάθε φορέα.

**Όποιος θέλει να βοηθήσει, θα του
δοθεί κάθε δυνατότητα να το κάνει.**

Δεν θα περιμένω να το κάνει, αυτός
ή αυτή. Εγώ θα πάω να τους βρω.

Γιατί να μας βοηθήσουν; Μα γιατί η Αναγέννηση τους αφορά. Αυτούς αφορά διότι με την Αναγέννηση αυτοί θα συνδράμουν ενεργά στο μέλλον του τόπου.

Και έτσι θα συνδέσουμε το όραμα του ΠΑΣΟΚ με τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Και έτσι θα συνδέσουμε το μέλλον της κοινωνίας με το μέλλον του ΠΑΣΟΚ.

Ας βάλουμε λοιπόν τέλος στον μύθο ότι έφυγαν οι καλοί. Εδώ είναι ακόμα οι καλοί. Στο ΠΑΣΟΚ. Και σε

αυτούς θα είναι το πρώτο μου τηλέφωνο.

Και τέλος, ζητώ την ευθύνη να ηγηθώ του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος γιατί έχω την εμπειρία να το κάνω. Γνωρίζω την ιστορία και τις διαχρονικές του αξίες. Γνωρίζω τα δυνατά του σημεία, αλλά και πού πάσχει.

Τι χρειάζεται στη Βουλή. Τι χρειάζεται στην κοινωνία, στην αγορά. Πώς θα διοικήσουμε καλύτερα την χώρα. Πώς να διαβάσουμε τις διεθνείς εξελίξεις.

Και έχω δει πώς γίνεται να φτάσουμε στη νίκη. Ξέρω τι χρειάζεται για να πάρουμε ένα κόμμα που μιζεριάζει και περιμένει να πέσουν οι άλλοι για να ανέβει και να το κάνουμε κόμμα που θεριεύει και θριαμβεύει. Επειδή πιστεύει στον εαυτό του και πείθει όλο και περισσότερους Έλληνες και Ελληνίδες να το εμπιστευτούν.

Το έχω δει να γίνεται το 2008, 2009.

Συντρόφισσες και Σύντροφοι, Φίλες και φίλοι,

Η ευθύνη όμως για έναν ηγέτη, σημαίνει, πάνω και πρώτα από όλα ένα πράγμα: **Ο ηγέτης, παντού και πάντα, να δίνει το παράδειγμα.**

Δεν υπάρχει τίποτα σημαντικότερο, σε οτιδήποτε ζητάει και περιμένει τα στελέχη του να κάνουν.

Να δίνει το παράδειγμα και να είναι μπροστά. Πρωτίστως, εκεί που δίνονται οι μεγάλες μάχες.

Μπορεί όλοι εδώ μέσα να θέλουμε να κερδίσουμε τη Νέα Δημοκρατία, αλλά αν συνεχίσουμε όπως πηγαίνουμε σήμερα, δεν θα γίνει.

Και κινδυνεύουμε να χάσουμε
ακόμα μία ιστορική ευκαιρία, που
δεν δικαιούμαστε να χάσουμε.

**Χρειάζεται αλλαγή ηγεσίας. Η
κοινωνία μάς δείχνει τον δρόμο.**

Ποια

**ηγεσία, όμως, χρειαζόμαστε; Γιατί
το να φτιάξεις κόμμα που κερδίζει,
δεν είναι χαλαρή υπόθεση. Ούτε η
Νέα Δημοκρατία θα φύγει αμαχητί.
Θα χρειαστεί να πέσουν, πολιτικά
μιλώντας, κορμιά.**

Και αλίμονο, αν γίνουμε Κυβέρνηση και δεν είμαστε έτοιμοι να κυβερνήσουμε.

Σε μια κοινωνία που υποφέρει, **όλα τα παραπάνω δεν είναι πλάκα.**

Και εξηγούμαι: Μετά τις 13 Οκτωβρίου, και κάθε μέρα, χρειάζεται κάθε οργάνωση του ΠΑΣΟΚ, από τη Χαριλάου Τρικούπη μέχρι κάθε Τοπική, να δουλεύει σαν να μην υπάρχει αύριο. Σαν να έχουμε εκλογές την επόμενη μέρα.

Καταμερισμός έργου σε όλους,
αξιοποίηση κάθε στελέχους,
στοχοθεσία, άνοιγμα στην κοινωνία.

**Γιατί σε ένα κόμμα εξουσίας, όπως
το ΠΑΣΟΚ, υπάρχει κάτι ακόμα
σημαντικότερο από το να κερδίζεις
την εσωκομματική κάλπη και την
αρχηγία την Κυριακή:**

Να ξέρεις τι θα κάνεις τη Δευτέρα.

Μπροστά μας, αν θέλουμε να
πετύχουμε τον στόχο μας, έχουμε
επικές μάχες.

Μάχες με την Κυβέρνηση, μάχες με τα προβλήματα, μάχες για να πείσουμε τον κόσμο ότι είμαστε κοντά του.

Αν η μάχη είναι στη Βουλή, ο Πρόεδρος πρέπει να είναι εκεί.

Αν η μάχη είναι στην κοινωνία, ο Πρόεδρος πρέπει να είναι εκεί.

Αν η μάχη είναι στο κόμμα, για να διαλέξουμε πορεία, για να κλείσουμε ανοιχτά θέματα, για να αποφασίσουμε στρατηγική, ο Πρόεδρος πρέπει να είναι εκεί.

**Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Ο
Πρόεδρος δίνει το παράδειγμα.**

Τι σημαίνει αυτό; Δύο πράγματα.

**Πρώτον, το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί και
δεν θα γίνει Κυβέρνηση δια
αντιπροσώπου. Ο Πρόεδρος του
κόμματος πρέπει να είναι
Βουλευτής.**

Ειδικά, όσο πλησιάζουμε προς τις
εκλογές.

Διότι εκεί παίρνονται οι αποφάσεις,
εκεί δίνονται οι μάχες, και εκεί
κρίνεται ο ηγέτης.

Ό,τι και να πιστεύαμε πριν, ακόμα κι εγώ, τα είδαμε, τα ζήσαμε, καταλάβαμε.

Η απουσία του Προέδρου μας από την Βουλή, μάς κόστισε.

Και η όποια δυναμική δείξαμε με την εκλογή του, χάθηκε. Τα ίδια και στον ΣΥΡΙΖΑ.

Και δεν θα ήθελα να δω το ΠΑΣΟΚ, να ζει ξανά αυτήν την εμπειρία.

Κάθε άλλη επιλογή έχει, μέχρι σήμερα, οδηγήσει σε έναν Μητσοτάκη κυρίαρχο και σε μια

Αντιπολίτευση κατακερματισμένη και σε άμυνα. Δεν έχουμε άλλη τέτοια πολυτέλεια.

Και υπάρχει και ένα δεύτερο, εξίσου βασικό για την επόμενη μέρα:

Η ηγεσία ενός κόμματος στο οποίο πρέπει να έρθουν τα πάνω κάτω για να κερδίσει ξανά την εξουσία, είναι δουλειά πλήρους απασχόλησης και αποκλειστικής αφοσίωσης. Δεν είναι δουλειά part time.

Ζητάει ο ηγέτης από τους άλλους να δουλέψουν; Δίνει πρώτος το παράδειγμα, νυχθημερόν.

Ενεργοποιεί το φιλότιμο όλων, με την παρουσία του. Την προσπάθειά του. Την αφοσίωση στον στόχο του. Το πάθος του.

Κάθε άλλη ευθύνη, που σου τραβάει την προσοχή, μειώνει τη δυνατότητά σου να ανταπεξέλθεις στις προκλήσεις που έχει μπροστά του το κόμμα.

Και κάθε άλλη δραστηριότητα με την οποία ασχολείται ο Πρόεδρος μας κάνει τα προβλήματα της προβλήματα του ΠΑΣΟΚ.

Την ώρα της μεγάλης μάχης δεν γίνεται να ψάχνεις τον αρχηγό ή να απολογείσαι για προβλήματα που καμία σχέση δεν έχουν με το ΠΑΣΟΚ.

Το ίδιο αφορά και την ενότητα.

Ζητάει ο επικεφαλής ενότητα από τους άλλους; Δίνει, πρώτος, το παράδειγμα με κάθε του πράξη.

Με κάθε του κίνηση.

Κάνει τους πάντες να καταλάβουν ότι θέλει να ηγηθεί, όχι με την

παρέα του, αλλά με το παράδειγμά του.

Ενώνοντας. Βάζοντας όλους στο ίδιο τραπέζι, συνθέτοντας, συνομιλώντας, συναποφασίζοντας, με τους καλύτερους.

Κάθε άλλη προσέγγιση, αποθαρρύνει στελέχη από το να παλεύουν για μια κοινή προσπάθεια.

Διότι, αν ο Πρόεδρος στηρίξει έναν υποψήφιο, αποθαρρύνονται οι άλλοι.

Αν βάλεις έναν τομεάρχη ή έναν γραμματέα επειδή είναι «δικός σου», αν δεν είναι ο καλύτερος, οι άλλοι δεν θα τον ακολουθήσουν.

Ούτε θα βοηθήσουν το έργο του. Και απαξιώνοντας τον συνεργάτη σου, απαξιώνεις και την κοινή προσπάθεια.

Τα είδαμε. Τα ζήσαμε. Τα πληρώσαμε.

Και το κρισιμότερο ερώτημα όλων: Ζητάει ο ηγέτης αξιολόγηση για άλλους; Για τους

στόχους που έθεσαν; Για τα αποτελέσματα που έφεραν;

Δίνει πρώτος το παράδειγμα, απαιτώντας αυτά ακριβώς, πρώτα από τον ίδιο.

Δεν φοβάμαι τη δική μου αξιολόγηση.

Δεν φοβάμαι να θέσω καθαρούς πολιτικούς στόχους, στον ίδιο μου τον εαυτό.

Και δεν φοβάμαι να κριθώ, για το αν έφερα αποτέλεσμα.

**Έτσι, ηγείσαι. Έτσι θέλω να ηγηθώ
του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού
Κινήματος.**

Στην παρουσίασή μου για «το
ΠΑΣΟΚ του μέλλοντος» έθεσα πολύ
συγκεκριμένους στόχους σε όλους,
για όλους και πρώτα από όλα σε
μένα τον ίδιο, αν εκλεγώ.

Και κυρίως νίκη του ΠΑΣΟΚ στις
επόμενες εθνικές εκλογές, το 2027.

Θα είναι ιστορική ευκαιρία για το
ΠΑΣΟΚ και τη χώρα εκείνες οι
εκλογές. Ο στόχος της πρωτιάς

είναι λοιπόν σαφής. Δύσκολος αλλά εφικτός.

Σε περίπτωση, λοιπόν, μη επίτευξής του, στο χρονοδιάγραμμα που έθεσα, δεσμεύομαι από τώρα, ότι θα εκκινήσω το ίδιο βράδυ τη διαδικασία εκλογής αρχηγού από τη βάση.

Γιατί, ένας στόχος που τίθεται, αφορά πάνω και πρώτα από όλους εκείνον που τον θέτει.

Δεν κρύβεται από την ευθύνη. Δεν θα κρυφτώ από την ευθύνη.

Και δεν θα αφήσω την αμφισβήτησή μου, ούτε να γίνει προϊόν εκμετάλλευσης από τρίτους, ούτε να διχάσει το κόμμα μου.

Αυτή είναι δέσμευσή μου και έτσι θα πορευτώ.

Συντρόφισσες και Σύντροφοι,

Φίλες και Φίλοι,

με δύο λόγια,

**αν θέλουμε στις επόμενες εκλογές,
να στείλουμε τη Συντήρηση στην
Αντιπολίτευση,**

**χρειαζόμαστε νέα ηγεσία που
ενώνει και μπορεί,**

ηγεσία στη Βουλή,

ηγεσία πλήρους απασχόλησης.

**Αυτά, εγγυάται η υποψηφιότητά
μου.**

Τόσο απλά.

Προφανώς, η εκλογική διαδικασία
θα δώσει την απάντησή της, σε όλα
αυτά. Και όλοι, θα σεβαστούμε το
αποτέλεσμά της.

Είναι σημαντικό, όμως, να συμφωνήσουμε ποια είναι τα διακυβεύματα της δημοκρατικής διαδικασίας που έχουμε μπροστά μας.

Αν μιλάμε για τον ηγέτη του τρίτου κόμματος, είναι ένα πράγμα.

Όταν, όμως, μιλάμε για τον ηγέτη του κόμματος που μπορεί να ηγηθεί της χώρας, ο πήχης ανεβαίνει απότομα και δραματικά.

Για αυτό το ΠΑΣΟΚ, όμως, συζητάμε.

Για ένα ΠΑΣΟΚ ενωμένο, που θα δίνει κάθε εβδομάδα, κάθε μέρα, κάθε λεπτό, μάχη με τα προβλήματα της κοινωνίας.

Σήμερα, το ΠΑΣΟΚ διεκδικεί ξανά την εξουσία.

Και για να την πάρουμε, οφείλουμε στην Πατρίδα έναν αρχηγό που θα παλεύει με τους καλύτερους στο πλευρό του, που θα βρίσκεται ο ίδιος εκεί που το κόμμα δίνει τις μεγάλες μάχες και θα αφιερωθεί αποκλειστικά και απόλυτα στο κόμμα και την Πατρίδα.

Καθετί άλλο, θα κάνει την κοινωνία να γυρίσει και πάλι την πλάτη στο ΠΑΣΟΚ.

Εγώ, δεσμεύομαι να παλέψω με τους καλύτερους στο πλευρό μου, άσχετα με το τι ψήφισαν στις εσωκομματικές διαδικασίες, να βρίσκομαι μπροστάρης, όπου το κόμμα δίνει μάχες, και να αφιερωθώ αποκλειστικά στο κόμμα και την πατρίδα.

Και όσοι με γνωρίζετε, ξέρετε, ότι όταν δεσμεύομαι, μπορώ να σας κοιτώ στα μάτια.

Συντρόφισσες και σύντροφοι
αναλογιστείτε.

Μια μεγάλη ομάδα πολιτών μας έχει
γυρίσει την πλάτη. Γιατί
κουράστηκε και απογοητεύτηκε από
συμπεριφορές που τους πλήγωσαν.

Από ανθρώπους που έβλεπαν
εχθρούς, σε κάθε διαφορετική
άποψη.

Από επιλογές που γινόντουσαν με
μοναδικό κριτήριο το να κερδίσει ο
«δικός» μας.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Η ενότητα που εγώ φέρνω στο τραπέζι, δεν είναι αυτή που θα κλείσει τα μάτια στα προβλήματα και θα χαϊδεύει αυτιά απλώς για να κερδίσει κάποιες υπογραφές.

Η ενότητα που εγώ φέρνω στο τραπέζι, είναι αυτή της ανοιχτής πολιτικής συζήτησης και της δράσης.

Αυτή, των αποφάσεων και της ευθύνης.

Εάν αυτά δεν σας λένε κάτι, τότε μην ψηφίσετε εμένα.

Γιατί με εμένα στη θέση του Προέδρου, οι αξίες, η πολιτική δράση και η διάθεση προσφοράς θα είναι τα μόνα κριτήρια συμμετοχής στα Όργανα.

Η επιλογή για τη νέα ηγεσία, έχει ευθύνη, σύντροφοι και συντρόφισσες.

Ευθύνη, όχι απέναντι σε φίλους και γνωστούς. Αλλά απέναντι στην κοινωνία που μας κοιτάζει. Στην Πατρίδα που περιμένει. Στην

Ιστορία, που μας δίνει μια δεύτερη ευκαιρία.

Ζητώ την ευθύνη και την τιμή να ηγηθώ τού κοινού μας αγώνα. Σας καλώ, να τον δώσουμε όλοι μαζί, μια γροθιά. Και σας διαβεβαιώνω, ότι το αποτέλεσμα θα μάς δικαιώσει».